

ପଟେଲ ଭୂଦରଭାଇ ମଗନଭାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ପଟେଲ ଖେମାଭାଇ ଅମ୍ବରମ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଡିସେମ୍ବର 11,1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ଟି. ନାନାବତୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

ହିନ୍ଦୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1956:ଧାରା 14

ହିନ୍ଦୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଆଇନ – ବରୋଦା ହିନ୍ଦୁ ନିବନ୍ଧ- ବି, ଜି 'ର ବିଧିବା ପଢ଼ୀ, ସମ୍ପତ୍ତିଟିକୁ କେ' କୁ ବନ୍ଧକ ରଖିଥିଲେ – 'ବି'ର ମୃତ୍ୟୁ – ଉତ୍ତରଦାତା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ଝିଅ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ- ବନ୍ଧକ ମୋଚନ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା - ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ - ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମକଦ୍ଦମା ଫଏସଲା କରିଥିଲେ - ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଝିଅ (ଉତ୍ତରଦାତା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ) ବରୋଦା ହିନ୍ଦୁ ନିବନ୍ଧ କିମ୍ବା ହିନ୍ଦୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି - ଦର୍ଶାଯାଇଛି - ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅପିଲକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ନଥିଲେ ।

ତମାଦି ଅଧିନିୟମ, 1963:ଅନୁସୂଚୀ- ଅନୁକ୍ଷେପ 61 (b)।

ସମ୍ପତ୍ତି ବନ୍ଧକ - ବନ୍ଧକ ଗ୍ରହଣାତ୍ମକ ପଢ଼ୀ, ଏସ୍ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବନ୍ଧକ ନିଷ୍ପାଦିତ କରିଥିଲେ- ଏସ୍ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ମୋଚନ - ଦ୍ୱିତୀୟ ବନ୍ଧକରେ ମୂଳ ବନ୍ଧକଦାତା କିମ୍ବା ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ମୋଚନ - କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ବନ୍ଧକର ତଥ୍ୟ, ମୂଳ ବନ୍ଧକଦାତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା - ଦର୍ଶାଯାଇଛି - ଏସ୍ ମୋଚନରେ ବନ୍ଧକ ଗ୍ରହଣାତ୍ମକ ହୋଇଥିଲେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଦ୍ୱିତୀୟ ବନ୍ଧକ ନିଷ୍ପାଦିତ ହେବାର 12 ବର୍ଷ ପରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ତମାଦି କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା :ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 720/1986

ଏସ୍. ଏ. ସଂଖ୍ୟା. 294/1978ରେ ଗୁଜରାଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 22.7.85 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. କେ. ଢୋଲକିଆ ଏବଂ ଏସ୍. ସି. ପଟେଲ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିମଲ ଦାଭେ ଏବଂ ଯଶଙ୍କ ଅନ୍ଧାରୁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 294/78ରେ ଗୁଜରାଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ 24.2.1986 ତାରିଖର ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମ ଅପିଲକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ମଗନଭାଇଙ୍କ ପୁଅ । ଗାଲାର ବିଧବା ପତ୍ନୀ ବାଇ ଜିଭି 1911 ମସିହାରେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ କାନାଙ୍କୁ 31 ବର୍ଷ ପାଇଁ ବନ୍ଧକ ରଖିଥିଲେ । ବାଇ ଜିଭି 1955 ମସିହାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ଝିଅ ହାଟି 1965 ମସିହାରେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ବନ୍ଧକର ମୋଚନ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅପିଲରେ, ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି, ମେହସାନା ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଏହିପରି ଦର୍ଶାଇ ଫଏସଲା କରିଥିଲେ ;

" ବାଦୀ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ 31 ଜୁଲାଇ, 1978 ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ସେହି ଦିନ ଟ.112.50 ପ ଜମା କରି, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ବନ୍ଧକ ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଜଡ଼ିତ ସମସ୍ତ ଦଲିଲ କିମ୍ବା କ୍ଷମତାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦଲିଲ ଆଣିବେ ଏବଂ ଏପରି ସମସ୍ତ ଦଲିଲ ବାଦୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଏବଂ ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଉକ୍ତ ବନ୍ଧକ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଉକ୍ତ ବନ୍ଧକରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଦାବି କରୁଥିବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଦାବି କରୁଥିବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ଏବଂ ଛାଡ଼ କରି ପୁନରୁଦ୍ଧାର କିମ୍ବା ପୁନଃସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବେ ଏବଂ, ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ତେବେ ବାଦୀଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ସୁସ୍ଥିର ଏବଂ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ଭୋଲକିଆ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ବଂଶାନୁକ୍ରମକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଅପିଲକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଆମିରାୟଙ୍କ ନାତି ଏବଂ ହାଟି ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ଦୂର ସମ୍ପର୍କୀୟ, ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ତାନସାଙ୍ଗ ମାଧ୍ୟମରେ କରାଯାଇଥାଏ, ଯେଉଁମାନେ କି ରୂପସାଙ୍ଗଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ଗାଳି ହେଉଛନ୍ତି ଜେକରନଙ୍କ ନାତି । ରୂପସାଙ୍ଗଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସାତ ଜଣକ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କରେ ନିକଟତର ହୋଇଥିବାରୁ ଅପିଲକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତରାଧିକାର ପାଇଁ ଏକ ଅଗ୍ରାଧିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ଜୟତାରାମଙ୍କ ବିଧବା ପତ୍ନୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ କେବେ ହୋଇଥିଲା ସେ ନେଇ ବିବାଦ ରହିଛି । ସେହି ତରଫରୁ, ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମଗ୍ର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ବିଚାର କରି ଏହିପରି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ:

"ତେଣୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ଭୂଦରଭାଇ ମଗନାସ ଏବଂ ଏପରିକି ତାଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ଜେଜେବାପାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଜୟତାରାମ ଗାଲା ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବାର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ସମୟକ ବର୍ଗରେ ଆସିବେ । ବରୋଦା ହିନ୍ଦୁ ନିବନ୍ଧ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିଲେ, ଜୟତାରାମ କାଶୀବାସଙ୍କ ବିଧବା ପତ୍ନୀ, ଅର୍ଥାତ୍, ବାଇ ଜିଭିଙ୍କ ମାଆ ଗାଲା ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବାର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ, ଯେପରି ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ବାଇ ଜିଭିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଜୀବିତ ଥିଲେ । ଏହିପରି ଭାବରେ ବାଇ ହାଟିଙ୍କ ମା 'ବିଧବା ଓ ସଗୋତ୍ରା ସପିନ୍ଦାସ ଭାବରେ ବାଇ ଜିଭିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଗାଲା ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବାର ହକଦାର ଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଉପାୟରେ ଆମେ କହିପାରିବା ଯେ ବାଇ ହାଟିଙ୍କ ମା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବାଇ ଜିଭି ହାଟିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କ ମା 1965 ମସିହାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଆମେ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବା ଯେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ 1.8.1965 ପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବେ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲିକ ଥିଲେ । ତେଣୁ, ବରୋଦା ହିନ୍ଦୁ ନିବନ୍ଧ ଅଧୀନରେ କିମ୍ବା ଏପରିକି ହିନ୍ଦୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1956 ଅନୁଯାୟୀ ବାଇ ହାଟି ସେହି ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବାର ଅଧିକାରୀ ହେବେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଶ୍ରୀ ଭୋଲକିଆଙ୍କ ଯୁକ୍ତିରେ ଆମେ କୌଣସି ଦୃଢ଼ତା ପାଇନାହିଁ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ଅପେକ୍ଷା ଏକ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ।

ସେ ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ତମାଦି ଅଧିନିୟମର ଅନୁସୂଚୀର ଅନୁକ୍ଳେପ 61 (b) ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଦ୍ୱାରା, ଅପିଲକାରୀ-ପୂର୍ବ-ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦଖଲ ଆଦାୟ କରିବାର ଅଧିକାର ତମାଦି କରାଯାଇଥିଲା ଯେହେତୁ ବନ୍ଧକର ଦ୍ୱିତୀୟ

ମୋଚନ ତାରିଖ ଠାରୁ 12 ବର୍ଷ ପରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ, କେତେକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଚିହ୍ନଟୀ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି, ବାଇ ଜିଭି ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବନ୍ଧକ ଗ୍ରହଣତା କାନାଙ୍କୁ ବନ୍ଧକ ରଖିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ, ଶିଭି ଜଣେ କୁବେରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ 13.5.1935 ରେ ଏକ ବନ୍ଧକ ନିଷ୍ପାଦିତ କରିଥିବା ପରି ଜଣାପଡ଼େ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, 1965 ରେ, ବାଇ ଶିଭି 31.5.1935 ରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଷ୍ପାଦିତ ବନ୍ଧକର ମୋଚନ ପାଇଁ ଓ ଏସ୍ ସଂଖ୍ୟା 69/1956 ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହୋଇଥିଲେ । ଜଣେ ମାଲିକ ଭାବେ ନିଜର ଅଧିକାରରେ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ କଥନରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଶିଭି କୁବେରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବନ୍ଧକକୁ ନିଷ୍ପାଦିତ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଦୃଢ଼ କଥନ ବିଷୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ସ୍ଵତ୍ଵକାରୀ ଅବଗତ ଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଦ୍ଵିତୀୟ ବନ୍ଧକ ନିଷ୍ପାଦିତ ହେବାର ତାରିଖ ଠାରୁ 12 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ମୋଚନ ଦାଖଲ କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା । ଅନୁଛେଦ 61 ର ଖଣ୍ଡ (b)ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ବନ୍ଧକ ଥିବା ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ବନ୍ଧକଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ପରେ ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ବିଚାରକରିବା ପାଇଁ ବନ୍ଧକ ଗ୍ରହଣତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହି ହସ୍ତାନ୍ତର ବିଷୟରେ ବାଦୀଙ୍କୁ ଜଣା ପଡ଼ିବାର 12 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ଏକ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ଯେ ଥରେ ଏକ ବନ୍ଧକ ସର୍ବଦା ଏକ ବନ୍ଧକ ଅଟେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସମ୍ପତ୍ତି ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସଠିକ ଭାବରେ ମୋଚନ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ବାଇ ଜୀବୀ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ 31.5.1975ରେ ନିଷ୍ପାଦିତ ଦ୍ଵିତୀୟ ବନ୍ଧକ କିମ୍ବା ମୋଚନ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମାର ପକ୍ଷ କରାଯାଇ ନଥିଲା କିମ୍ବା ଏହି ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ସ୍ଵୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା କିମ୍ବା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବାଦପତ୍ରରେ ଏକମାତ୍ର ନିବେଦନ ଥିଲା ଯେ ହାଟି 1935 ରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ବନ୍ଧକ ଗ୍ରହଣତା ସପକ୍ଷରେ ବନ୍ଧକ ନିଷ୍ପାଦନ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ବାଇ ଜିଭି ମାଲିକ ଭାବରେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥ ପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଵତ୍ଵ ବିଷୟରେ ଜାଣିଥିଲେ ଏବଂ ଏଥିରେ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ; ହୁଏତ ଏହି ବିବାଦ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ । ଶିଭି ମାଧ୍ୟମରେ ଏପରି ବନ୍ଧକର ନିଷ୍ପାଦନ ବିଷୟରେ ବାଇ ଜିଭିର ଜ୍ଞାନ ଥିଲା । ମୋଚନ ପରେ, ଶିଭି ବନ୍ଧକ ଗ୍ରହଣତା ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ, ସ୍ଵତ୍ଵତଃ, ଏହି ବିବାଦକୁ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଅପର ପକ୍ଷରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଥିଲା ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପରେ 30 ବର୍ଷର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ଯେହେତୁ ଏହା ଅବଧିକୁ ସାତ ବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧି କରିଛି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ପୁରୁଣା ତମାଦି ଅଧିନିୟମ, 1908 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା 60 ବର୍ଷର ସମାପ୍ତି ପରେ ଏବଂ 30 ବର୍ଷ ଏବଂ ସାତ ବର୍ଷର

ବର୍ଦ୍ଧିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ, ଏହି ମକଦ୍ଦମା 18 ଜୁନ୍, 1970 ରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିନିୟମ 1964 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 1 ତାରିଖରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୀମା ଅବଧି ଯଥା, 30 ବର୍ଷ ଏବଂ ସାତ ବର୍ଷ ସୂଚିତ କରି, ମକଦ୍ଦମା ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ତମାଦି ହୋଇନଥିଲା । ଅଧିକ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ମଧ୍ୟ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇନଥିବା ତମାଦି ଉପରେ ଆଉ ଦୁଇଟି ଯୁକ୍ତିକୁ ସମାଧାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଏଠାରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଯାଇନାହିଁ, ତେଣୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଭିତରକୁ ଯିବା ଆମ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କଲେ, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଧିକ ଖାରଜ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଠିକ ଥିଲେ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ।

ଟି.ଏନ୍. ଏ.

ଅଧିକ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ଅସ୍ଵୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟମ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ

ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ବେହେରା, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ।